

4. Кримінальний процесуальний кодекс України : Закон України від 13 квіт. 2012 р. № 4651-VI. Верховна Рада України : [сайт]. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/4651-17>.

5. Гюндуз Мамедов. Цифрова криміналістика. Як це допомогло зібрати докази злочинів у Бучі? НВ погляди : [сайт]. URL: <https://nv.ua/ukr/opinion/viyna-v-ukrajini-yak-cifrova-kriminalistika-vikrivaye-zlochini-rf-v-ukrajini-novini-ukrajini-50248411.html>.

6. Козицька О.Г. Використання методу соціальної інженерії в процесі виявлення, розкриття та розслідування кримінальних правопорушень. *Юридична психологія*. 2021. №1 (28). С. 34–40. doi: <https://doi.org/10.33270/03212801.34>.

Оргісць Дар'я Олегівна,

здобувач ступеня вищої освіти бакалавра
Дніпропетровського державного
університету внутрішніх справ

Науковий керівник: Неклеса О. В.,

викладач кафедри кримінального процесу
та стратегічних розслідувань
Дніпропетровського державного
університету внутрішніх справ

ПРОБЛЕМИ ТЕОРІЇ ОПЕРАТИВНОГО АНАЛІЗУ

Початок пізнавальної діяльності людини варто шукати у давнині, коли первісні люди для забезпечення власного виживання навчилися отримувати та аналізувати необхідну їм інформацію з навколишнього середовища.

Таким чином, спостерігаються неоднакові підходи до використання терміну «документування»: науковці та розробники відомчих нормативно-правових актів цілком обґрунтовано ним послуговуються, а застосування його законодавцем є досить обмеженим та, цілком імовірно, випадковим. У науці відсутні єдині погляди на сутність ключових понять, пов'язаних із документуванням, а вчені та представники відомчої правотворчості, часто без надання відповідних дефініцій, вживають різні похідні від нього («документування», «документування злочинів»), «оперативне документування», «оперативно-розшукове документування», «документування оперативними підрозділами»).

Викладене зумовлює необхідність сформуванню категоріально-понятійний апарат документування оперативними підрозділами. На мою думку, цілком логічно розглядати поняття «документування» як похід не від поняття «документ». Саме так до цього питання здебільшого підходять представники не лише юридичних наук, а й інших галузей знань [1].

При цьому у кожній науці співіснують різні підходи до визначення поняття «документа»: у різних галузях знань між

науковцями точаться дискусії з приводу його сутнісних ознак та формулювання дефініції. Дослідження з цього приводу, спеціально проведене А.П. Запотоцьким, дозволило вченому визначити, що документом можна вважати будь-які предмети матеріального світу, придатні для фіксації та передачі у часі і просторі інформації (відомостей) з метою її збереження та суспільного використання [2].

Схвальної оцінки заслуговує той факт, що практичні заняття складають близько 80 % курсу й передбачають фізичну, бойову та вогневу підготовку, навчання тактиці дій в екстремальних умовах, зокрема, приміщенні та лісовій місцевості, тренінги з снайпінгу, бою на ножах, тактики дій при затриманні злочинців, які використовують авто [3].

Відмітимо й те, що таке двомісячне навчання, що особливо важливо, орієнтовано й на психологічну складову підготовки, адже поліцейські спеціального підрозділу мають бути готовими діяти в складних умовах і володіти такими специфічними навиками, як здатність до самоконтролю, керування власними поведінковими реакціями, вплив на людей та взаємодія з іншими верствами населення тощо [2].

Доречно зазначити, що на першому випуску бійців спеціального підрозділу поліції КОРД в Києві ще на початку 2016 року було вручено лише 37 сертифікатів при початковому відборі серед 900 кандидатів. Надалі подібні сертифікати отримали й продовжують отримувати поліцейські управлінь КОРД в багатьох областях України – Донецькій, Одеській, Харківській, Житомирській, Сумській, Рівненській тощо. До кінця 2017 року в Україні планувалося завершення формування підрозділу поліції спеціального призначення КОРД, на чому наголошував А. Аваков [4].

Що стосується безпосередньої класифікації правовідносин та суб'єктів використання негласних штатних працівників підрозділами кримінальної поліції, то практика свідчить, що завжди, з однієї сторони будуть суб'єктами негласні штатні працівники, а з іншої – підрозділи кримінальної поліції та особи, злочинна діяльність яких документується, треті особи, що не мають відношення до злочинної чи правоохоронної діяльності, однак в силу певних обставин вступають у відносини негласними штатними працівниками, а також працівники контролюючих органів.

Проте наразі в багатьох регіонах підрозділ КОРД не є повністю укомплектованим кадрами так само, як і повсякчасна робота поліцейських КОРД потребує подальшого вдосконалення, зважаючи на недостатній досвід роботи новоствореного підрозділу.

Список використаних джерел

1. Про Національну поліцію : закон України від 02.07.2015 № 580-VIII. Відомості Верховної Ради. 2015. № 40–41. Ст. 379.

2. Структура Національної поліції України // Національна поліція : тимчас. вебсайт.URL: <https://www.npu.gov.ua/uk/publish/article/1795723>.

3. Структура територіальних органів поліції (ГУНП) // Національна поліція : тимчас. веб-сайт. 12.10.2017. URL: <https://www.npu.gov.ua/uk/publish/article/1855859>.

4. Департамент «КОРД» Національної поліції України // Національна поліція : тимчас. веб-сайт. 10.02.2016. URL: <https://www.npu.gov.ua/uk/publish/article/1813511>.

Петренко Ярослав Олександрович,
здобувач ступеня вищої освіти бакалавра
Дніпропетровського державного
університету внутрішніх справ
Науковий керівник: Неклеса О. В.,
викладач кафедри кримінального процесу
та стратегічних розслідувань
Дніпропетровського державного
університету внутрішніх справ

ОСНОВИ ВЗАЄМОДІЇ ОПЕРАТИВНИХ ПІДРОЗДІЛІВ З ІНШИМИ ОРГАНАМИ НАЦІОНАЛЬНОЇ ПОЛІЦІЇ УКРАЇНИ, ЗОКРЕМА СЛІДЧИМИ ПІДРОЗДІЛАМИ, У ПРОТИДІЇ ЗЛОЧИНАМ, ЩО ВЧИНЯЮТЬ ОРГАНІЗОВАНІ ГРУПИ ТА ЗЛОЧИННІ ОРГАНІЗАЦІЇ

Аналіз досліджуваної теми щодо протидії злочинам, що вчиняються організованими групами та злочинними організаціями наразі обумовлює необхідність подальшого детальнішого дослідження як організованої злочинності в цілому, так і окремо її складових. Формування українською державою дієвого механізму протидії організованим групам і злочинним організаціям неможливо без розуміння сутності цієї проблеми, відповідних закріплених у нормах права понять і класифікації та відокремлення рис організованої злочинності, що мають важливе практичне значення для роботи та взаємодії правоохоронних органів і держави. Таким чином, задля ефективної взаємодії правоохоронних органів під час протидії злочинам, що вчиняються організованими групами і злочинними організаціями, необхідна обґрунтована концепція такого співробітництва. Відповідно в перспективі необхідне негайне прийняття такої концепції, яка започаткує упорядкування відносин правоохоронних органів з обміну й реалізації інформації стосовно діяльності злочинних формувань, що діють на території держави. Оперативні підрозділи НП України під час протидії організованим групам і злочинним організаціям взаємодіють із іншими органами НП України, а саме: з органами досудового розслідування (слідчими підрозділами поліції), оперативними підрозділами кримінальної поліції (карним розшуком, оперативною службою, оперативно-технічною службою, внутрішньою безпекою, кіберполіцією, міграційною поліцією (боротьби зі злочинами, пов'язаними з